

været udsat for en genmodifikation - det må det hedde.

Derfor vil jeg starte med at spørge ministeren, om hun ser nogen forskel på det dagsordensforslag, som er fremsat i dag, og som vi er medforlagsstillere til, og det mandat, som ministeren har fået allerede i juni måned, og som blev gen diskuteret i fredags netop for at prøve at få så mange modifikationer som muligt med under mærkningsbehandlingen uden at genere det indre marked. Så vidt jeg kan bedømme, er der ingen forskel. Jeg tror og håber på, at ministeren virkelig vil arbejde for, at vi får så meget med som muligt.

Vor viden er jo ikke så ringe, navnlig ikke, hvis man også kan forstå, hvad der står. Derfor skal vi have så meget mærkning som muligt. Så længe det er ren oplysning, går Fremskridtspartiet ind for, at det er op til folk selv at beslutte, om de ønsker at købe tomater, der er blevet modnet på planten, eller tomater, der er plukket grønne og siden hen transporteret, eller hvad man ellers kan finde af forskellige eksempler.

Vi går helt sikkert ind for, at der skal være mærkning, og den skal helst være obligatorisk, også når det kun er mindre dele af den vare, man køber, der har været udsat for genmodifikation.

Vi kan også gå ind for, at det skal offentliggøres i et tidsskrift. Det er udmærket. Jeg tvivler i øvrigt på - og dér må jeg så sige desværre - at der er særlig mange husmødre, der vil sætte sig ned og læse et sådant blad. Derfor er jeg meget glad for, at det ikke kun skal offentliggøres i et enkelt blad, som man ikke kan huske hvad hedder, og så er man i øvrigt på herrens mark. Det skal selvfølgelig stå på varerne; derved får man det frie valg, og det er helt fint.

Vi går ind for, at man bruger genteknologi, at man udnytter den udvikling, som rent faktisk sker, og hvor der hele tiden gøres fremskridt. Hvis det skulle forbedre holdbarheden, synes vi, det er en fordel, og hvis det skulle forbedre smagen, synes vi ærlig talt også, det kunne være en fordel; men det er måske sådan mere husmoderligt udtrykt.

Jeg har - og det må så være til hr. Jørn Jespersen - endnu ikke mødt en eneste, der kunne sige, at der var nogen baggrund i eller teknisk redegørelse for, at dette, at en ting var genmodificeret, kunne udløse allergi. Jeg har ikke set det ét eneste sted, men det vil da være interessant, hvis det kommer op på et tidspunkt. Så synes jeg, at det skal diskuteres. Jeg taler selvfølgelig

ikke om, at man bare kunne forestille sig eller lignende, jeg taler om bevis for, at det skulle kunne give allergi.

Hvis man er allergisk over for tomater og så spiser en tomat, der er genmodificeret, tror jeg, at det er ret naturligt, at man så også bliver allergisk over for den slags - hvis der findes mennesker, der er allergiske over for tomater, hvilket jeg ikke har bevis for.

Så jeg kan for Fremskridtspartiet sige, at vi selvfølgelig støtter den af SF foreslåede dagsorden, som vi selv er med på. Vi kan ikke gå ind for Enhedslistens supplement til dagsordenen - hvis man må udtrykke det sådan for formanden - idet Enhedslistens ekstra paragraf, som er sat på øverst, i virkeligheden intet har med genmodifikation og mærkning at gøre.

Det eneste, jeg kan se at den tilføjelse har med at gøre, er endnu en gang at bevise, at Enhedslisten ikke ønsker at være en del af det indre marked og ønsker Danmark ud af EU. Det ønsker Fremskridtspartiet ikke. Vi ønsker en anden udvikling i Unionen, men vi ønsker ikke at trække Danmark ud af det indre marked, og derved ligger der også en saglig forklaring på, hvorfor vi ikke kan støtte det af Enhedslisten fremsatte dagsordensforslag.

Bruno Jerup (EL):

Vi har fra Enhedslistens side, som flere har været inde på, lavet en særskilt dagsorden. Det skal ikke forstås sådan, at vi mener, at der ikke er noget i den dagsorden - som jeg kan forstå, at de fleste andre ordførere støtter - som kan bruges.

Men der er et problem i den, som vi ønsker at fremhæve, og det handler om to ting. Det handler for det første om hele forholdet til det indre marked: om, hvorvidt vi har mulighed for at bruge miljøgarantien, og om, hvorvidt vi har mulighed for at lave nogle begrænsninger på det indre marked. Det er rigtigt, som fru Annette Just var inde på, at det er en af hensigterne.

Den anden hensigt er at problematisere den mærkningstanke, som man lægger op til, en lille smule. Det er sådan, at hvis man fører dét ud i livet, som fru Annette Just formulerede sådan: Så meget mærkning som muligt, og som umiddelbart lyder meget godt, er problemet bare, at den totale information er det samme som den totale uoverskuelighed og uvidenhed.

Man kan forestille sig, at husmødre, som fru Annette Just sagde, skulle læse sig igennem flere siders mærkning, der går på, hvilke bestrålinger